

यस्य स्नेहो भयं तस्य स्नेहो दुःखस्य भाजनम् ।

स्नेहमूलानि दुःखानि तानि त्यक्त्वा वसेत्सुखम् ॥ ४८६३ ॥

Wer Liebe empfindet, der kennt auch Furcht; die Liebe ist das Gefäss des Leidens, in der Liebe wurzeln die Leiden: man entsage diesen und lebe glücklich.

यस्यां यस्यामवस्थायां यत्करोति शुभाशुभम् ।

तस्यां तस्यामवस्थायां तत्फलं समुपाश्नुते ॥ ४८६४ ॥

Gerade in der Lebenslage, in der man etwas Gutes oder Böses vollbringt, genießt man die Frucht einer solchen That.

यस्याः कुसुमशय्यापि कोमलाङ्गया रुजाकरी ।

साधिशेते कथं तन्वी कृताशनवतीं चिताम् ॥ ४८६५ ॥

Wie geht es zu, dass die Schlanke auf einem brennenden Scheiterhaufen liegt, da (wenn sie lebte) sogar ein Blumenlager der Zartgliederigen Schmerzen bereiten würde?

यस्यां तस्यां प्रसूतो हि s. zu Spruch 2429 am Ende dieses Theiles.

यस्येह त्रणितौ पदौ पद्भ्यां च परिसर्पति ।

खन्येते तस्य तौ पदौ सुगुप्तमपि धावतः ॥ ४८६६ ॥

Wer wunde Füße hat und zu Fuss umhergeht, der reisst sich die Füße noch weiter auf, lüfte er auch noch so behutsam.

यस्यैव बह्वः पोष्याः स्वल्पाश्च विभवाः पुनः ।

भवन्ति तस्य क्लेशाय पोष्यास्ते विभवा अपि ॥ ४८६७ ॥

Wer viele Hausgenossen zu ernähren hat, aber wenig Vermögen besitzt, dem verursachen diese Hausgenossen und auch das Vermögen viele Leiden.

यः समुत्पतितं कृष्यं दैन्यं वा न नियच्छति ।

स नश्यति श्रियं प्राप्य पात्रमाममिवाम्भसि ॥ ४८६८ ॥

Wer eine hervortretende Freude oder Trauer nicht zu beherrschen weiss, der geht, wenn er zu Wohlfart gelangt, zu Grunde, wie ein ungebrannter Topf im Wasser.

यः सर्वकालमबुधैः परिरुस्यमानो मूलाङ्कुराद्यपि न ज्ञातुं पुरस्करोति ।

व्यापत्सु शास्त्रविटपी स फलं प्रसूय पुंसः कलैकपद एव लुनात्यलक्ष्मीम् ॥ ४८६९ ॥

4863) VṚDDHA-KĀN. 13, 6.

4864) MBH. 11, 78, b. 79, a. c. तस्या st.

तस्यां die ältere Ausg.

4865) KĀYĀD. 2, 286. c. देवी st. तन्वी.

4866) MBH. 12, 5209. a. त्रणितौ ed.

Bomb. d. अपि unsere Aenderung für इह;

धावतः st. धावतः ed. Bomb.

4867) KAVITĀMṬAK. 40. SĀṢKṚTAPĀṬHOP.

36.

4868) MBH. 3, 15127.

4869) RĀGA-TAR. 4, 529.